

در نشستی، کتاب «که ماهی‌ها برآید» با حضور س

جایزه‌ام شد سفر سپر

ضرب المثل هایی که استفاده می‌شود، آن زبان فاخر را به حاشیه می‌برد. من باید تلاش می‌کردم زبان کتاب نه خیلی امروزی باشد و نه قدیمی.

کلماتی در جملات و متن کتاب نشسته که مطالعات شما را نشان می‌دهد. معانی پرخی از این کلمات در پاپرچی آمده و خیلی خوب است. از دیگر مزایای کتاب فصل بندی است که از سرگردانی مخاطب جلوگیری کرده است. بنا داشتید ^{۰۰} فراز از کتاب را انتخاب کنید و درباره آن بنویسید یا ابتدا نوشته و بعد به سراغ فصل بندی رفته؟

خیلی‌هانمی پسندند که یک کار داستانی پراز پانویس باشد. خود من چون عقیده دارم خواننده نباید منعف باشد و باید فعلیتی وجود داشته باشد، سعی کردم حد وسط را در نظر بگیرم. کلماتی در کتاب داشتم که مخاطبان گفته‌اند معنی آن را جست و جو کرده‌اند.

وقتی شروع به نوشتمن کردم شکل خاصی مدنظرم نبود. این که فصل بندی داشته باشد و بهتر است عنوانین فصل‌های توسعه خود مرحوم سبزواری انتخاب شود و من شماره‌گذاری کرده یا اسامی برایش تعیین کنم، اینها را ابتدانمی دانستم. من دیوان حکیم سبزواری را چند بار خوانده‌ام، دیوان مختصری است و توصیه می‌کنم حتماً بخوانید.

سه چهار ماه از نگارش گذشته بود که تصمیم گرفتم فصل‌ها ^{۰۰} منزل باشد؛ نه کمتر و نه بیشتر. برای پرخی از فصل‌ها مجبور به استفاده از تخلیل بودم. مثلاً ماجراهی نماز باران تخلیل بود.

من با مطالعه کتاب متوجه ازدواج‌های ایشان نشدم. فکر کردم همسر اول ایشان در راه برگشت به رحمت خدمی روند.

آیا این وضعیت ناشی از تصمیم شما در انتقال مطلب به این صورت بود یا خیر؟

ایشان دو ازدواج داشتند. مشخصاً در تمام اسناد آمده که ایشان سه همسر داشتند، ولی هیچ وقت در منزل دو همسر نداشتند. من بالهایم از زندگی یکی از دوستان که ایشان هم سه‌ازادواج داشتند، به‌این موضوع پرداختم. در کتاب یک ازدواج را لکلکنار گذاشتیم؛ چون هیچ سندی برای این ازدواج پیدا نکردم؛ فقط به طور مکتب در دایره المعارف‌ها آمده که ایشان سه همسر داشتند، ولی کتاب منحصر در دو همسر شد.

اشارة‌ای هم به منابعی که استفاده کردید، داشته باشید.

من در دوران دانشجویی رشته‌ای مرتبط داشتم و به

سه چهار ماه از نگارش گذشته بود که تصمیم گرفتم فصل‌ها ۴۰ منزل باشد؛ نه کمتر و نه بیشتر

وزیریت می‌کرددند و از راه بصره وارد حجاز می‌شدن و وقتی سفر حج تمام می‌شود وارد جنوب ایران می‌شدن و برمی‌گشتند یا دوباره به عتبات می‌رفتند و زیارت می‌کردند. حتی در سفرنامه‌هایی از عتبات به شام و دمشق هم می‌رفتند و زیارت می‌کردند و باز به عتبات برمی‌گشتند و در ایام حج به حجاز می‌رفتند و مناسک را انجام می‌دادند و بعد به ایران برمی‌گشتند.

آیا مطالعات سفرنامه‌ها شما را به لحنی که در کتاب می‌بینیم رسانده است؟ چون لحن کتاب از لحن امروزی فاصله دارد...

من از نوجوانی به متون تاریخی علاقه داشتم و هر نوع متنی را در این حوزه می‌خواندم؛ به طور مثال گلستان سعدی و شاهنامه را دوست داشتم. ولی از زمانی به بعد متوجه شدم به نظر بیشتر از نظام علاقه مندم ولی نثر دوره صفوی به بعد و حتی دوره قاجار بیشتر مورد علاقه من است. فحامتی در نوشته‌ها وجود داشت. در دوران دانشجویی با توجه به مطالعاتی که داشتم این علاقه تقویت شد.

برای این کار باید به یک زبان معیار می‌رسیدم. آن زمان نه این طور می‌نوشتند و نه این طور صحبت می‌کردند. ادبیات آن زمان فاختر و سنگین تراز این بود. من مجبور بودم آن فضا را به زمان حال نزدیک تر کنم. از طرفی به یکباره در دوره پهلوی با شلختگی در حوزه زبانی روبه رو می‌شویم.

اصطلاحات و فرهنگ مردم از آن شلختگی زبانی منتشر است. مثلاً

پارمیس حکیمی (از نوادگان ملاهادی سبزواری)

نویسنده، هنر و خیال خود را آمیخته است

آن شنایی با خانم شیرینگ باعث افتخار ما بود. نگاه و رویکرد پست‌مدرنی که در نگارش این کتاب وجود داشت مورد توجه من قرار گرفت. زبان ما را به گذشته می‌برد و مامی دانستیم که اثر مربوط به زمان حال است. این کار به درستی و به صورت روان انجام و تا پایان اثر این ویژگی حفظ شده بود. ایشان نتسیده بودند و هنر و خیال خود را آمیختند؛ من هم طنزای ای که به آن اشاره شد را در اثر حس کردم. من درباره اجدادم مطالعی خوانده بودم و همین طور داشتن هایی در خانواده نسل به نسل گفته می‌شد. من هم در فضای هنر کار می‌کنم و بخش هنری کار توجه من را بیشتر جلب کرد. چند سال پیش زمزمه‌هایی از ساختن سریالی توسط دانشگاه حکیم سبزواری درباره زندگی ایشان بود ولی بعد‌ها خبری از آن نشد.

میثم‌رشیدی‌مهرآبادی

سردیبر
قفسه کتاب

قدرت قلم و عمق تحقیقات خانم شیرینگ باعث شد در عصری دل انگیز او و تعدادی از دوستانش را به کتاب‌فروشی پین‌المل دعوت کنیم تا درباره «که ماهی‌ها برآید» صحبت کنیم. در میانه نشست، نوه ملاهادی سبزواری هم به ما پیوست. جمع خوبی شکل گرفت و حرف‌های مفیدی رد و بدل شد... از خانم فرینا اولیایی و آقای حامد زنلی سپاسگزاریم...

چطور این کتاب آن قدر خوب نوشته شده؟

بايد از اقای حامد اشتاری نام ببرم که چند سالی زحمت کشیدند و برای شاگردانشان خون دل خوردند که ثمره اش نه فقط «که ماهی‌ها برآید» بلکه بقیه آثاری بود که قابل توجه هستند و در مقابل دیگر آثار عرض اندام می‌کنند. باید حق شاگردی را به جا آورد و به دلیل حمایت‌های بی‌دریغ ایشان سؤال داشتم و همراهی ام می‌کرند. باید از اقای اسماعیل سلطانی هم تشکر کنم.

باتوجه به این که منابع در مورد شیخ ملاهادی سبزواری کم

است، در این اثر سهم شما در شخصیت پردازی چقدر بود؟ در مورد شخصیت حکیم سبزواری با منابع محدودی مواجه نبودم. در مقایسه با علمای متاخر و دیگر نام‌آورانی که در موردنام آثار بیشتری داریم، شاید بشود غفت در مورد حکیم سبزواری با محدودیت منابع مواجهیم. اما در مقایسه با برخی از عرف‌او علماء‌که حتی بعد از دوره ایشان بودند، منابع خوبی داریم. شاید به وضعیت آن دوره و زمانه برمی‌گردد چون بعد از ایشان به دوران مشروطه می‌رسیم. یا به دلیل این که زیست شان ایجاب می‌کرده در خفا باشد. حتی وقتی اولین دوره پهلوی را بررسی می‌کنیم برخی از علمای دلیل خفقانی که وجود داشت، تعطیلی حوزه‌های علمی و ممنوعیت پوشیدن لباس طلبگی با توقفی مواجه می‌شویم که گویی علمایاد دسترس مانیستند یا به دلایلی در مورد آنها چیزی مکتوب نشده و منابع بسیار محدود است.

سه مدل منبع

من حدود یک سال روی پژوهش متمرکز بودم. سه دسته منابع داشتم. یک سری آثار و تالیفاتی بودند که مستقیماً توسط حکیم سبزواری نوشته شده بود. یک سری منابعی بودند که در مورد ایشان توسط دیگران نوشته شده بود. دسته سوم منابعی بود که در مورد احوالات علمای ایزیست مردم در اواسط سلسله قاجار، فرهنگ، باورها و حتی گویش آنها در دوره نگاشته شده بودند. به طور مثال یکی از منابع من سفر به عتبات و حج در آن دوره قاجاری بودند. یکی از تحقیقات من نقشه سفر به عتبات و حج در آن دوره بود و سفرنامه‌های زیادی را خواندم. حکیم سبزواری به حج رفته بودند. من سندی مبنی بر این که ایشان مشخصاً از چه مسیری رفته بودند پیدا نکردم. نه مکتوبی از خودشان بود و در جای دیگری هم چیزی در این رابطه نوشته شده بود. اما آن زمان معمول بود که سفر طولانی بود و از مسیری وارد عتبات می‌شدند